

UIT DE STUDEERCEL.

Men heeft ons geleerd, dat de tijd eene fictie is — en toch stemt elke Sint-Sylvester-avond nog altijd weemoedig.

Het jaar 1896 laat evenwel herinneringen, die niet spoedig zullen verzwakken. De beide Kamers der Staten-Generaal stonden de regeering bij in het tot stand brengen der nieuwe kieswet (7 September 1896). Het is zeer moeilijk te voorspellen, hoe het met de praktijk van de nieuwe wet zal gaan. Zullen nu eerlang onze Bebels, en onze Liebknechts in ons hervormd parlement zitten? Dat ligt nog in den schoot der goden verborgen, zegt Homerus. Voor de leden der kiesbureelen zullen bange, misschien woelige uren aanbreken. *Il y aura du bruit dans Landernau!*

Nog eene herinnering uit de allereerste dagen van 1896 zal niet vergeten worden — de onverschrokken, beleidvolle houding van President Krüger, toen de Engelsche vrijbuiters onder Jameson, begeerig naar de Transvaalsche goudlanden, in vollen vrede over de grenzen trokken, maar door de Boers met nimmer falende kogels werden verjaagd. De uitkomst van dezen aanslag heeft eene blijvende vreugde in Nederland gewekt. Mij is het feit bekend, dat een onzer allerverdienstelijkste professoren, die een bijzonder warm hart aan de Transvaal toedraagt, uit blijdschap over deze victorie een geheelen nacht slapeloos doorbracht.

Niet licht zal vergeten worden, hoe de Keizer van Duitschland President Krüger met een zeer belangrijk telegram gelukwenschte, en hoe boos vele groote Engelsche dagbladen zich maakten over deze Zuid-Afrikaansche sympathieën te Berlijn. En nu geschiedt juist het tegenovergestelde van hetgeen in het midden dezer eeuw plaats greep. Toen sloten Frankrijk en Engeland eene alliantie om ten gunste van Turkije oorlog te voeren tegen Rusland (Krimoorlog) — nu zal men wellicht eerlang eene triple-alliantie zien sluiten tusschen Frankrijk, Rusland en Engeland, in hoofdzaak gericht tegen Duitschland.

Evenmin zal vergeten worden wat bij de kroningsfeesten te Moskou in Augustus 1896 voorviel, of wat er geschiedde bij den zegetocht van den Czaar, zijne gemalin en de kleine Grootvorstin Olga door Frankrijk en bij de schitterende ontvangst te Parijs. Zoo blijven nog vele *souvenirs* van 1896 — de Hongaarsche jubilaem-feesten te Budapest, de nijverheids-tentoonstelling te Berlijn, de oorlogsrampen der Italianen in Abessynië, de opstanden op Cuba en Manilla, de moorden op Armeniërs in Stamboul bedreven, en voor ons de krijgsgebeurtenissen in Atjeh.

Nog andere gebeurtenissen gedurende 1896 zullen in herdenking blijven. In Duitschland is de naam van Prof. Röntgen, in Noorwegen die van Dr. Frithjof Nansen beroemd geworden. Maar ook zijn er vele belangrijke mannen heengegaan in 1896. Het zij mij hier vergund hoofdzakelijk te wijzen op enkele groote verliezen geleden door wetenschappen en letteren.

In Frankrijk stierven Léon Say, Jules Simon, Alexander Dumas, Arsène Houssaye en Edmond de Goncourt. Dumas heeft zeer langen tijd de „jonge”